

**Gúr Nándor interpellációja
a nemzetgazdasági miniszterhez**

**Címe: „Miért akarja megnyomorítani a dolgozókat a
kormány az új munka törvénykönyvével?”**

2011. november 07.

Tisztelt Képviselőtársaim!

Több hónapos nyűglődés, mondhatni, némi agónia után a Ház falai közé került a munka törvénykönyvének tervezete. Ami várható volt, az be is következett. Gyakorlatilag a tervezet alapján a kiszolgáltatottság nő, az érdekképviselések lehetőségei sarokba szorúlnak, korlátok közé szorúlnak. Többet kell dolgozni az embereknek az elkövetkezendő időszakban ugyanazért a pénzért vagy adott esetben még kevesebb pénzért is.

Ellentmondásos ez a helyzet, de sokkal több ellentmondásosság feszíti ezt a törvénytervezetet. Példaként a legújabb verzióba a területi minimálbér fogalma is bekerül. Magyarul, ugyanazért a munkatevékenységért különböző bért lehet majd fizetni az ország különböző pontjain. Vélhetően ez nem a hátrányos, halmozottan hátrányos helyzetű térségekben élő és dolgozó emberek, a kisebb keresetűek javát fogja szolgálni, azokét, akiknek egyébként is nehéz az élethelyzete. Az államtitkár úr már hozzávetőlegesen beszélt a napirend előttiék kapcsán arról, hogy szolgálati idő, életkor szerinti megkülönböztettség - ez nem a minimálbérhez kapcsolódik. A minimálbért egy adott feladat elvégzéséért kell adni, nem pedig ilyen parametrizálás alapján.

A kiszolgáltatottság nő, két irányba is: egyrészt sárba tipornak megszerzett jogokat, nemcsak az érdekképviselések, a szakszervezetek jogairól, hanem sokkal inkább az emberek jogairól beszélek. De a szakszervezetek jogait is és ezáltal a védettséget minimalizálják, ami az emberek számára adott volt.

Nem volt valós érdekegyeztetés. Gyakorlatilag a kiválasztottak ülhetnek az asztalhoz, és ezek alapján született ez a torzó tervezet. Kevesebb pénz jut az embereknek, kevesebb, mert a rendkívüli munkavégzés kapcsán a túlórapótlékok megfizetése akár el is maradhat, szabadidővel kiváltható, vagy ha az alapbérbe beleépítik, akkor számításba sem kell venni. Ki lesz majd az a munkavállaló, aki nem fogja megengedni a munkáltatójának egy munkaszerződés-kötésnél, hogy ez bekövetkezzen? Senki, vagy nagyon kevesen, mert dolgozni akarnak az emberek, még kis pénzért is.

Óriási hivatalokat hívnak életre, az OMFF-et, a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálatot és a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézetet egy égisz alá akarják hozni. A munkavállalói jogok betartásának az ellenőrzése látható módon csorbákat fog szenvedni. Át akarják rendezni a munkaügyi bíróságokat. Most már nem a munkavállalópártiság, a jó értelmű pártiság fog érvényesülni, hanem valami egészen más.

Rossz gazdaságpolitikai döntéseiket a munkaadókon verik le, de adnak nekik egy lehetőséget, hogy: nyúzzátok meg a munkavállalókat, és ezen keresztül pótoljuk a kieső pénzeket. Államtitkár úr, a munka törvénykönyve tervezetének ezen torzójáért a politikai felelősség kit terhel? Mi az a pénz, amit önök kifizettek ennek az életre hívásáért? Ezzel akarnak önök 1 millió új munkahelyet teremteni? Miért gyengítik az érdekképviselőket, és valójában miért kell az elkövetkezendő időszakban az embereknek többet dolgozni kevesebb pénzért?